

”مینی بچی - آپي تم ایشوریہ اؤلاد بنی ہو، تمہاری ۾ کوئی آسری مل
نہیں ہونی چاہیئی، آپنی اُنتی کرنی ہئی، غفلت نہیں کرنی ہئی“

پرشن :- آپ سنگر یگی برہمٹ بچون کو کونسا نشچہ اؤر نشا ہئی؟

اُتر :- ہر بچون کو نشچہ اؤر نشا ہئی آپي ہر ایشوریہ سمپر دایہ کی ہئی۔ ہر سور ۾ واسی وشو

کی مالک بن رہی ہئی۔ سنگر ۾ ہر ترنسفر ہو رہی ہئی۔ آسری اؤلاد سین ایشوریہ اؤلاد بن 21
جنمون کی لیئی سور ۾ واسی بنتی ہئی۔ اس سین پاری کوئی وستو ہوتی نہیں۔

اومر شانتی . باپ بٹ بچون کو سمجھاتی ہئی، اکثر کرکی منش شانتی کو پسند
کرتی ہئی۔ گھر ۾ اگر بچون کی کت کت ہئی، تو اُشانتی رہتی ہئی۔ اُشانتی سین دک پاستا ہئی۔
شانتی سین سک پاستا ہئی۔ یہاں تم بچی بنی ہو، تمکو سچی شانتی ہئی۔ تمکو کھا گیا ہئی
باپ کو یاد کرو۔ آپنی کو آتما سمجھو۔ آتما ۾ جو آڈا کلپ سین اُشانتی ہئی، وہ نکلی ہئی
شانتی کی ساگر باپ کو یاد کرنی سین۔ تمکو شانتی کا ورثا مل رہا ہئی۔ یہ پی تم جانتی ہو
شانتی کی دنیا اؤر اُشانتی کی دنیا بالکل الگ ہئی۔ آسری دنیا، ایشوریہ دنیا، ستیگ، کلہیگ
کسکو کھا جاتا ہئی، یہ کوئی منش ماتر نہیں جانتی۔ تم کھینگی ہر پی نہیں جانتی ٹی۔
پل کتنی پی پوزیشن والی ٹی۔ پئی والی کو پوزیشن والا کھا جاتا ہئی۔ غریب اؤر شاہوکار
سمجھ تو سکتی ہئی نان۔ وئیسی تم پی سمجھ سکتی ہو بروبر ایشوریہ اؤلاد اؤر آسری اؤلاد۔ آپي
تم مینی بچی سمجھتی ہو ہر ایشوریہ سنتان ہئی۔ یہ پکا نشچہ ہئی نان۔ تم برہمٹ سمجھتی
ہو ہر ایشوریہ سمپر دایہ سور ۾ واسی وشو کی مالک بن رہی ہئی۔ ہر دم وہ خوشی رہنی چاہیئی۔
بھت توری ہئی جو یثارت ریت سین سمجھتی ہئی۔ ستیگ ۾ ہئی ایشوریہ سمپر دایہ۔ کلہیگ ۾
ہئی آسری سمپر دایہ۔ پُرشوتم سنگر یگ پر آسری سمپر دایہ بدلی ہوتی ہئی۔ آپي ہر شو بابا کی
اؤلاد بنی ہئی۔ بیچ ۾ پوئل گئی ٹی۔ آپي قر اس سمیہ جانا ہئی کہ ہر شو بابا کی سنتان ہئی۔ وہاں
ستیگ ۾ کوئی آپنی کو ایشوریہ اؤلاد نہیں کھلاتی۔ وہاں ہئی دئوی اؤلاد۔ انکی پھلی ہر
آسری اؤلاد ٹی۔ آپي ایشوریہ اؤلاد بنی ہئی۔ ہر برہمٹ B.K ہئی۔ رچنا ہئی ایک باپ کی۔ تم سپ
پائی بہن ہو اؤر ایشوریہ اؤلاد ہو۔ تم جانتی ہو بابا سین راجیہ مل رہا ہئی۔ پوشیہ ۾ جاکر ہر دئوی
سوراجیہ پائینگی، سکی ہونگی۔ بروبر ستیگ ہئی سک کا ڈام، کلہیگ ہئی دکڈام۔ یہ صرف تم
سنگر یگی برہمٹ جانتی ہو۔ آتما سین ایشوریہ اؤلاد ہئی۔ یہ پی جانتی ہو بابا سور ۾ کی استاپنا
کرتی ہئی۔ وہ رچنا ہئی نان۔ نرک کا کرئیتر تو نہیں ہئی۔ انکو کوئن یاد کرینگی۔ تم مینی
مینی بچی جانتی ہو کہ باپ سور ۾ کی استاپنا کر رہی ہئی۔ وہ ہمارا بھت مینا باپ ہئی۔
ہمکو 21 جنمون کی لیئی سور ۾ واسی بناتی ہئی۔ اس سین پاری وستو کوئی ہوتی نہیں۔ یہ
سمجھ رکنی چاہیئی۔ ہر ایشوریہ اؤلاد ہئی، تو ہماری ۾ کوئی آسری اوگٹ ہونا نہیں چاہیئی۔
آپنی اُنتی کرنی ہئی۔ سمیہ باقی تورا ہئی، اس ۾ غفلت نہیں کرنی چاہیئی۔ پوئل نہ جائو۔
دیکتی ہو باپ سنمک بٹنا ہئی۔ جنکی ہر اؤلاد ہئی۔ ہر ایشور باپ سین پڑہ رہی ہئی دئوی
اؤلاد بنی کی لیئی تو کتنی خوشی ہونی چاہیئی۔ بابا صرف کھتی ہئی مجھی یاد کرو

تو وڪرم وناش هو ڄاڻي. باپ آئي هين هئ سڀڪو لي ڄاڻي. جتنا جتنا ياد ڪرين ٿي اُتنا وڪرم وناش هون ٿي. اڳيان ۾ ڄڻي ڪنڀا ڪي سڀاڻي هون ٿي هئ تو ياد بلڪل ڇڏ جاتي هئ. بچا پڻدا هوئا اوڙ ياد ڇڏ جاتي هئ. يه ياد تو سورڳ ۾ پي ڇڏ جاتي، نرڪ ۾ پي ڇڏ جاتي. بچا ڪهين ٿا يه همارا باپ هئ، اَب يه تو هئ بيحد ڪا باپ، جس سين سورڳ ڪا ورڻا ملتا هئ تو اُنڪي ياد ڇڏ جاتي چاهيئي. باپ سين هر پوشيه 21 جنمون ڪا ڦر سين ورڻا لي رهي هئ. ٻڌي ۾ ورڻا هين ياد هئ.

يه پي ڄاڻي هو مرنا تو سڀڪو هئ. ايڪ پي رهن ڪا نهين هئ جو پي ڊيئرست سين ڊيئرست (پيارا سين پيارا) هئ سڀ چلي ڄاڻي ٿي. يه صرف ٿر برهمڻ هين ڄاڻي هو ڪ يه پُراڻي دنيا اَب گئي ڪ گئي. اُسڪي ڄاڻي ڪي پهلي پورا پرشارت ڪرنا هئ. جب ڪ ايشوريه اولاد هئ تو آڻاه خوشي هوني چاهيئي. باپ ڪهتي رهن ٿي هئ بچي، اپنا جيون هيري ڄڻا بنائو. وه هئ ڊيئي ورلد، يه هئ ڊيول ورلد. ستيگ ۾ ڪتئا آڻاه سڪ رهن ٿي هئ. وه باپ هين ڊيئي هئ. يهان ٿر باپ ڪي پاس آئي هو. يهان بئن تو نهين ڄاڻي ٿي. اُسي تو نهين سڀ اڪني رهين ٿي ڪيونڪ بيحد بچي هئ. يهان ٿر بهت اُمنگ سين آتي هو. هر جاتي هئ بيحد ڪي باپ پاس. هر ايشوريه اولاد هئ. گاد فادر ڪي بچي هئ، تو هر ڪيون نه سورڳ ۾ هوني چاهيئي. گاد فادر تو سورڳ رچتي هئ نان. اَب تمهاري ٻڌي ۾ ساري ورلد ڪي هستري جاگرافي هئ. ڄاڻي هو هيونلي گاد فادر همڪو هيون ڪي لائق بناء رهي هئ. ڪلپ ڪلپ باد بناتي هئ. ايڪ پي منش نهين جسڪو يه پتا هو ڪ هر اُڪتر هئ. گاد فادر ڪي بچي ڦر هر دڪي ڪيون هئ! آپس ۾ لڙتي ڪيون هئ! هر آتمائين سڀ بردرس هئ نان. بردرس آپس ۾ ڪسي لڙتي رهن ٿي هئ. لڙڪر ختم هو ڄاڻي ٿي. يهان هر باپ سين ورڻا لي رهي هئ. بردرس ڪو آپس ۾ ڪي لڙ پائي نهين هونا چاهيئي. يهان تو باپ سين پي لڙ پائي هون ٿي هئ. اچي اچي بچي لڙ پائي هو جاتي هئ. مايا ڪتني زبردست هئ. جو اچي اچي بچي هئ وه باپ ڪو ياد تو پرتي هئ. باپ ڪا ڪتئا لو هئ بچون پر. باپ ڪو تو سواءِ بچون ڪي اوڙ ڪوئي هئ نهين جسڪو ياد ڪري. تمهاري ليئي تو بهت هئ. تمهاري ٻڌي اڌر اڌر جاتي هئ. ڌنڌي آڌ ۾ پي ٻڌي جاتي هئ. هماري ليئي تو ڪوئي ڌنڌا آڌ پي نهين هئ. ٿر اُنڪ بچون ڪي اُنڪ ڌنڌي هئ. همارا تو ايڪ هين ڌنڌا هئ. هر آئي هين هئ بچون ڪو سورڳ ڪا وارث بناني. بيحد ڪي باپ ڪي پراپر ٿي صرف ٿر بچي هو. گاد فادر هئ نان. سڀي آتمائين اُنڪي پراپر ٿي هئ. مايا نين چي چي بناء ڏيئا هئ. اَب گُل گُل بناتي هئ باپ. باپ ڪهتي هئ ميري تو ٿر هين هو. تمهاري اوپر همارا موه پي هئ. چني نهين لڪتي هو تو اونا هو جاتا هئ. اچي اچي بچون ڪي چني نهين آتي هئ. اچي اچي بچون ڪو ايڪدم مايا ختم ڪر ڊيئي هئ. ضرور ڏيهه اُپمان هئ. باپ ڪهتي رهن ٿي هئ اُپني خوش خرافت لڪو. بابا بچون سين پوچتي هئ بچي تمڪو مايا حنران تو نهين ڪرتي هئ؟ بهادر بن مايا پر جيت پهن رهي هو نان! ٿر ڏي ڪي مئدان ۾ هو نان. ڪرم اندريان اُسي وس ڪرني چاهيئي جو ڪچ پي چنچلتا نه هو. ستيگ ۾ سڀ ڪرم اندريان وس ۾ رهن ٿي هئ. ڪرم اندريون ڪي ڪوئي چنچلتا نهين هون ٿي هئ. نه مڪ ڪي، نه هات ڪي، نه ڪان ڪي.... ڪوئي پي چنچلتا ڪي بات نهين هون ٿي. وهان ڪوئي پي گند ڪي چيز هون ٿي نهين. يهان يوگ بل سين ڪرم

اندريون پر جيت پاتي هو. باپ ڪهتي هئ ڪوئي پي گندي بات نهيون هو، ڪرم اندريون ڪو وس ڪرنا هئ. اچي ريت پرشارت ڪرنا هئ. ٿاڻيم بهت ٿورا هئ. ٿاڻن پي هئ بهت گئي ٿوري رهي. اچي ٿوري رهي جاتي هئ. ٺيان مڪان بننا رهتا هئ تو ٻڌي ۾ رهتا هئ نان باقي ٿورا سميه هئ. اچي يه تيار هو جائينگا، باقي يه ٿورا ڪام هئ. وه هئ حد ڪي بات، يه هئ بيحد ڪي بات. يه پي بچون ڪو سمجهايا ڳيا هئ انهن ڪا هئ سائنس ٻل. تمههرا هئ سائينس ٻل. هئ اُنڪا پي ٻڌي ٻل، تمههرا پي ٻڌي ٻل. سائنس ڪي ڪتني انوينشن نڪالتي رهي هئ. اچي تو اُٿسي بامبس بناتي رهي هئ جو ڪهتي هئ وهان بئي بئي چورينگي تو سارا شهر ختم هو جائينگا. ڦر يه سٽائين، اُٿروپلين آڊ پي ڪام ۾ نهيون آئينگي. تو وه هئ سائنس ٻڌي. تمهاري هئ سائينس ٻڌي. وه وناش ڪي ليئي نيمت بني هوئي هئ. تم اوناشي پڊ پاني ڪي ليئي نيمت بني هو. يه پي سمجهي ڪي ٻڌي چاهيئي نان.

تم بچي سمجهه سڪتي هو باپ ڪتنا سهج راسنا بناتي هئ. پل ڪتني پي اهليائين، ڪُپجائين هو، صرف دو اکير ياد ڪرني هئ باپ اؤر ورڻا. ڦر جتنا جو ياد ڪري. اؤر سنگ ٿوڙ ايڪ باپ ڪو ياد ڪرنا هئ. باپ ڪهتي هئ مئن جب اپني گهر ڀر مڙا ۾ ٿا تو پڙني مارڱ ۾ تم پُڪارتي ٿي بابا آپ آئينگي تو هر سڀ ڪُچ قربان ڪرينگي. يه هوئي جيئي ڪرنيگهور، ڪرنيگهور ڪو پُراڻا سامان ديئا جاتا هئ. تم باپ ڪو ڪيا دينگي؟ انڪو (برهما ڪو) تو نهيون ديتي هو نان. اس نين پي سڀ ڪُچ دي ديئا. يه ٿوريئي يهان بٽ محل بنائينگي. يه سڀ ڪُچ شو بابا ڪي ليئي هئ. انڪي ڊئريڪشن سين ڪر رهي هئ. وه ڪرڻ ڪراونهار هئ، ڊئريڪشن ديتي رهي هئ. بچي ڪهتي هئ بابا آپ هماري ليئي ايڪ هين هو. آپڪي ليئي تو بهت بچي هئ. بابا ڦر ڪهتي هماري ليئي صرف تم بچي هو. تمهاري ليئي تو بهت هئ. ڪتني ديهه ڪي سنڀنديون ڪي ياد رهي هئ. ميني ميني بچون ڪو باپ ڪهتي هئ جتنا هو سڪي باپ ڪو ياد ڪرو اؤر سپڪو ڀلائي ڄاڻو. سورڱ ڪي راجائي ڪا مڪڻ تمڪو ملتا هئ. ذرا خيال تو ڪرو! ڪٿي يه ڪيل ڪي رچنا هئ. تم صرف باپ ڪو ياد ڪرتي هو اؤر سوڊرشن چڪرڌاري بنني سين چڪورتي راجا بنتي هو. اچي تم بچي پريڪٽيڪل ۾ اُٿيو هو. منش تو سمجهتي هئ پڙني ڀر مڙا سين چلي آئي هئ. وڪار پي ڀر مڙا سين چلي آئي هئ. ان لڪشمي نارائڻ، راڌي ڪرشن ڪو پي تو بچي ٿي نان. آڙي هان، بچي ڪيون نهيون ٿي پرنٽو انهن ڪو ڪها جاتا هئ سمپورڻ نروڪاري. يهان هئ سمپورڻ وڪاري. ايڪ دو ڪو ڳاليان ديتي رهي هئ. اَب تم بچون ڪو باپ شري شري ڪي شريمت ملتي هئ. تمڪو سريشت بناتي هئ. اَگر باپ ڪا ڪهنا نهيون مانينگي تو ڦر ٿوريئي بنينگي. اَب مانو نه مانو. سپوٽ بچي تو ڦورن مانينگي. پوري مدد نهيون ديتي هئ تو اپني ڪو گهاٽا ڊالتي هئ. باپ ڪهتي هئ مئن ڪلپ ڪلپ آتا هون. ڪتني پرشارت ڪراتا هون. ڪتني خوشي ۾ لي آتي هئ. باپ سين پورا ورڻا ليني ۾ هين مايا غفلت ڪراتي هئ. پرنٽو

تمهين اُس فندي ۾ نهين ڦسنا هئ. مايا سين هين لڙائي هوتي هئ. بهت بڙي بڙي طوفان آئيني. اُس ڀي وارئون ۾ جاستي مايا وار ڪريني. رستم سين رستم هو لڙينگي. جئسي وڏ دواڻي ديتي هئ تو بيماري ساري ٻاهر نڪل آتي هئ. يهان ڀي ميري بنينگي تو ڦر سڀي ياد آني لڳ پرينگي. طوفان آئيني، اُس لائين ڪليئر چاهيئي. هر پهلي پوتر تي ڦر آڏا ڪلپ اپوتر بني. اَب ڦر واپس جانا هئ. باپ ڪهتي هئ مجهي ياد ڪرو تو اِس يوگ اَگني سين تمهاري وڪرم وناش هونگي. جتنا ياد ڪرينگي اُتنا اونچ پڌ پائينگي. ياد ڪرتي ڪرتي تر گهر چلي جائينگي. اُس بلڪل انترمڪتا چاهيئي. ناليج ڀي آتما ۾ ڌارڻ هوتي هئ نان. آتما هين پڙهتي هئ. آتما ڪا گيان ڀي پرماتما باپ هين آڪر ديتي هئ. اُتنا پارِي گيان تر ليتي هو وشو ڪا مالڪ بنني ڪي ليئي. مجهي تر ڪهتي هين هو پنت پاوَن گيان ساگر، شانتي ڪا ساگر. جو ميري پاس هئ وه تمکو سڀ ديتا هون. باقي صرف دويہ درشتي ڪي چاڀي نهين ديتا هون. اُسڪي بدلي ڦر تمکو وشو ڪا مالڪ بناتا هون. ساڪياتڪار ۾ ڪچ هئ نهين. مکيه هئ پڙهائي. پڙهائي سين تمکو 21 جنم ڪا سک ملتا هئ. ميران ڪي پيت ۾ تر اُپني سک ڪي پيت ڪرو. وه تو ڪلهيگ ۾ ٿي، ديدار ڪيئا ڦر ڪيا؟ پڳتي ڪي مالها هين اَلگ هئ. گيان مارگ ڪي مالها اَلگ هئ. راوڻ ڪي راجائي اَلگ، تمهاري راجائي اَلگ. اُنکو دن، اُنکو رات ڪها جاتا هئ. اُچا!

ميني ميني سڪيلڌي بچون پرت مات- پتا باپ دادا ڪا ياد پيار اوڙ گُڊمارننڱ. روحاني باپ ڪي روحاني بچون ڪو نمستي.

ڌارڻا ڪي ليئي مُکيه سار

- (1) ياد ڪي ٻل سين اُپني ڪرم اندريان اُتسي وِس ڪرني هئ جو ڪوئي ڀي چنچلتا نه رهي. ٽائيم بهت ٿورا هئ اِس ليئي اُچي ريت پرشارت ڪر مياجيت بننا هئ.
- (2) باپ جو گيان ديتي هئ اُسي انترمڪي بن ڌارڻ ڪرنا هئ. ڪي ڀي اُپس ۾ لوڻ پاڻي نهين هونا هئ. باپ ڪو اُپني خوش خُرافت ڪا سماچار ضرور دينا هئ.

وردان - هر آتما ڪو پتڪني وا بڪاري پن سين بچاني والي نِشڪام رحمدل پو

جو بچي نِشڪام رحمدل هئ اُنڪي رحم ڪي سنڪلپ سين اَنِه آتمائون ڪو اُپني روحاني روپ وا روح ڪي منزل سيڪنڊ ۾ سمرتِي ۾ آ جائينگي. اُنڪي رحم ڪي سنڪلپ سين بڪاري ڪو سرو خزانون ڪي جَهڪ دڪائي دينگي. پتڪتي هوئي آتمائون ڪو مُڪتي وا جيون مُڪتي ڪا ڪنارا و منزل سامني دڪائي دينگي. وي سرو ڪي دڪ هر ٿا سک ڪرتا ڪا ڀارت بجائينگي، دُڪي ڪو سُڪي ڪرني ڪي يُڪتي و سادن سدا اُنڪي پاس جادو ڪي چاڀي ڪي موافق هونگا.

سلوگن - شيواڌاري بن نِسوارت شيوا ڪرو تو شيوا ڪا ميوا ملنا هين هئ.